

SZERKESZTŐSÉG: BUDAPEST, IV. HÍMZÓ-UTCA 1. SZ. KÉZIRATOKAT VISSZA NEM KÜLDÜNK. CSAK RÉGMENTES LEVELEKET FOGADUNK EL.

EGYETÉRTEK

KIADÓ-HIVATAL: BUDAPEST, IV. HÍMZÓ-UTCA 1. SZ. HIRDETESEK ÉS NYILTERBES VALÓ KÖZZÉTÉTEL FELVÉTELE ÉS KÖZZÉTÉTEL.

Szélső nyugat és szélső kelet.

Komolyan kezdenek már beszélni a háborúról Franciaország és Kína között. Ehhez a komolysághoz igaz, hogy hozzá kell szokni. Kínának régtől olyan a híre, hogy minden, a mi onnét jön, európai szem előtt a nevettségessé színebe öltözködik.

maga a katona, ki a porosz állam neveléséből került. A mennyei birodalom katonájától még nem láttuk, hogy háboruban másképp, mint komikus fintaival tudna remekelni.

rólak báró Philippovich megrongált egészségi állapota miatt nem vettek óhaját eredményre. Báró Philippovich, ki idült testi baj következtében lépett volt nyugdíjba, most nem vállalta a horvátban teljes erőt és tevékenységet megkövetelő hivatalát.

is csónes tartózkodással halgatta pártja, ép úgy, mint az előadót. Népszerűtlen ügyet védelmezett, sokszor megdöntött érvekkel, a melyek nem tettek hatást. A kormányt végzők azonban helyeselt, de ebből a helyeslésből nagyon kiérték, hogy a párt előre is adandó szavazatát óhajtja vele magyarázni.

zónnyal, ez alapon lett kivéve, egyszerűsüdni hát két jelentéssel, mely indoklása pénzügyi szempontból is az előadót. Az egyik az, hogy mégis hathatósan bizonyítja az országban komoly akaratot, hogy erősen aldozatra termékekkel való államháztartásunkat a defitsz növekedését, sőt annak jelentékeny csökkenését és ez utón megüszentelést kívánja előidézni; a másik az, hogy módok létezik az egyensúlyt rendezni kiadások és bevételek között, hogy azután államháztartásunkban csak az adósságtörlesztés és beruházás szorultán utján való fedezetre.

De hát sok, sok diplomáciai jegyzék-váltás, mindenféle közvetítés és alkudozás után, most a dolgok mégis oda jutottak, hogy Franciaország és Kína között a vitás kérdések megoldatlanok, az ellentétek kiegyenlíthetetlenek mutatkoznak.

Budapest, nov. 30. Az országgyűlés két házaknak ülésese a karácsonyi ünnepek előtt december 14-ig, legfeljebb 15-ig fog tartani, minthogy az a főispánok vármegyéikbe, mint a képviselők hazra készülnék kerületükbe, mivel a megyei választások december második felében mennek végbe.

ORSZÁGGYÜLÉS. I. Kómor hangulat volt ma a képviselőházban, mintha valami borongó sejtelen nehezédett volna a törvényhozó testület tagjaira.

II. A képviselőház ülése nov. 30-án. Elnök: Péczy Tamás; jegyző: Szilinsky Mihály. Tízadik részéről jelen vannak: Tisza Kálmán miniszterelnök, Szapáry Gyula gróf, Pauler Tivadár, Trencsényi Ágoston, Széchenyi Pál gróf, Kemény Gábor báró, Bedekovich Kálmán.

Ha a kétszámú elnökválasztás és arányosbálz alapra nemcsak az új 3 milliónyi terít rovatik ki, hanem a régi 3 millió az általános elter nemek az új teler leosztással, de részbe a régi is. Ez azt két intézkedéssel ezek következtetésével érli el. Az egyik az, hogy a főtárgyaló, mint alaphozadól leüt 3 milliót és ezt az új 3 millióval jövedelmi pótló után kívánja behozni, az új 3 millióval kezezőb és arányosbálz alapra nemcsak az új 3 milliónyi terít rovatik ki, hanem a régi 3 millió az általános elter nemek az új teler leosztással, de részbe a régi is.

Az országgyűlés két házaknak ülésese a karácsonyi ünnepek előtt december 14-ig, legfeljebb 15-ig fog tartani, minthogy az a főispánok vármegyéikbe, mint a képviselők hazra készülnék kerületükbe, mivel a megyei választások december második felében mennek végbe.

Ő felsége György ur főtájpánját, Hederváry-Khuen Károlyt kinevezte Horvát-, Szlavón és Dalmatiaszágok bányájá. Ő felsége legfelsőbb kizáratat, melyek le gróf Khuen banná kinevezeték és báró Hamburg lovassági tábornok kir. biztosi állásáról meleg elismerő szavakkal felmentetik, a »Budapesti Közlöny« vasárnap reggeli számban fognak megjelenni.

A két gyermek tatótt szájával, kidülledő kíváncsi szemmel volt tanuja ennek az egész jelenetnek. Kivált a kilencz éves fiú — Jean — csupa szem és fül volt.

Másnap Vadans gróf elment a polgármesteri hivatalba, hogy a halozást bejelentse. A kiküldött halotték a halált természetes okból származottak jelentette ki megadta az engedélyt az eltemetésre.

A kimerültség és a hideg némileg higgadtabbá tette eszjárását. A higgadsággal visszatért az emlékeztet, s az emlékeztet a gondolkodási képesség, mert ama végzetes jelenet óta, melyben olyan szerencsétlen szerepet játszott, még nem tudott gondolkodni.

A paraszok természetes bizalmatlansága mozogni kezdett Nicolasban. — A tollamba mondjia? ... kérdé. — Ugy? Hát írni való is van? — Persze, hogy van. Írást kell adnia arról, hogy átvette a gyermekét meg a pénzt. — Ez mar igaz. Lebon négyrét hajtott egy régi újságot, alája tette a bélyegek ívek s szől: — Hát halljuk ... Irom. Honorine a következő sorokat mondta tola.

— Hát az, hogy ha — teszem — a leánykám valamikor szüksége lenne az írásaira, a születési levélre s télem előkeri, nem tudok majd neki mit feladni. — Minek lenne rá szüksége? és mikor? — Mikor férjhez megy. — Addig még tizenhatsz-husz év telik el! ... S ezalatt sok víz folyik le a tengerbe. ... Akkorára a dolog talán egészen meg is változik már. ... Különben hát egyszerűen azt fogja mondani Geneviève-nek, hogy ismeretlen emberek hozták ide, a kiknek azóta már el kellett volna érte jönnök, de nem jöttek, s így ön hozzá szokott, hogy őt egészen a maga gyermekének tekintse. — Igen, igen! szölt élénken az asszony. — Ha arra kerül a sor, majd találunk valamit, hogy mit mondjunk a kicsikének. Gondol meg, hogy mennyi pénz kapunk, s hogy holig boldogok leszünk vele. Nicolas benártotta a tollat a tintába. Az asszony utolsó érve teljesen meggyőzte. — Tovább, mondá, Honorinehez fordulva. Emez tovább diktált: — »Végül kötelezem magamat, hogy az elismervény előmutatójának, ha kívánja, a gyermeket bármikor kiszolgáltatom.«

A két gyermek tatótt szájával, kidülledő kíváncsi szemmel volt tanuja ennek az egész jelenetnek. Kivált a kilencz éves fiú — Jean — csupa szem és fül volt. Figyelmét egyetlen szó sem kerülte ki, a mit az idősek beszéltek. — Ötven év, mondá Nicolas. — Anyi, anyi, erősíté az asszony. Honorine fölállott. — Már elmegy? kérdé Julie. — Sietnem kell vissza. — Nem ennék nálunk vagy egy falatot — habár semmi jöföle sincs a házbán? — Köszönöm. ... A fogadóban már meg van rendezve a vacsorám. — De majd csak eljön még, a kis leányt meg nézni? ... — Meglehet, de nem bizonyos. ... A kicsikének most már apja-anya van, a kik szeretni fogják és úgy vigyáznak rá, mint a szemök világára. A jó asszony tiszta szívéből mondta ezt. — Figyelmemet önöket, hogy megkeresztelve nines meg a gyermek, mondá Honorine. — Se baj. ... Holnap majd elviszük a paphoz. Honorine eltávozott a Lebonék házából s visszatért a fogadóba, hol a vacsora készen várt. Hajnali három óra ismét Compiègneben volt. Vadans gróf fennvirasztott. A mint Honorine belepélt, kérdé tekintettel nézett rá. — Rendben van, szölt Honorine, a kérdést megérte. — Meg van az elismervény? — Ilt van. A gróf beletekintett az írásba, összehajtogatta és oldalaschébe tette. Azután kinyitott egy szekrényt, bankjegyeket vett ki belöle s azt mondá: — Ilt van a mit ígértem. — Alásan köszönöm, gróf ur. ... De itt még szükség lesz a szolgáltatásra. — Igaza van. ... Önnek kell eltemettetnie a grófnét. — Meghalt? kiáltott fel Honorine. — Ezelőtt egy órával. ... Jó neki, hogy meghalt. ... Bocssá meg bűnét az isten. Honorine térdre bocsátkozott a halott ágya mellett.

— Hát az, hogy ha — teszem — a leánykám valamikor szüksége lenne az írásaira, a születési levélre s télem előkeri, nem tudok majd neki mit feladni. — Minek lenne rá szüksége? és mikor? — Mikor férjhez megy. — Addig még tizenhatsz-husz év telik el! ... S ezalatt sok víz folyik le a tengerbe. ... Akkorára a dolog talán egészen meg is változik már. ... Különben hát egyszerűen azt fogja mondani Geneviève-nek, hogy ismeretlen emberek hozták ide, a kiknek azóta már el kellett volna érte jönnök, de nem jöttek, s így ön hozzá szokott, hogy őt egészen a maga gyermekének tekintse. — Igen, igen! szölt élénken az asszony. — Ha arra kerül a sor, majd találunk valamit, hogy mit mondjunk a kicsikének. Gondol meg, hogy mennyi pénz kapunk, s hogy holig boldogok leszünk vele. Nicolas benártotta a tollat a tintába. Az asszony utolsó érve teljesen meggyőzte. — Tovább, mondá, Honorinehez fordulva. Emez tovább diktált: — »Végül kötelezem magamat, hogy az elismervény előmutatójának, ha kívánja, a gyermeket bármikor kiszolgáltatom.«

A kimerültség és a hideg némileg higgadtabbá tette eszjárását. A higgadsággal visszatért az emlékeztet, s az emlékeztet a gondolkodási képesség, mert ama végzetes jelenet óta, melyben olyan szerencsétlen szerepet játszott, még nem tudott gondolkodni. — Megöltem testvéremet, mondá kétségbeesetten, megöltem, miután elcsábítottam nejét és a házasságtörés szültjét vittm be házába! Beestelem ember vagyok ... Arczud ütött, igaz, s még most is érzem keze nyomát; de ezt a sértést, ezt a fenytést megemleltem, fejet kellett volna hajtalanom! Volt-e jogom ahhoz, hogy védekeztem magammat, én a becsületre, az ellen, a kit végig sérteltem, meggyaláztam? ... Nem, ezerszer is nem! És én megöltem! ... Oh én nyomorult, megöltem testvéremet! (Folytatás következik.)

A TARSALKODÓ.

REGÉNY. Irta XAVIER DE MONTÉPIN. ELSŐ RÉSZ. A pontarmér rejtély. XIII. Azután visszajött az asztalhoz és leült. Honorine odaadta neki a bélyegeket. — Majd a tollamba mondom, hogy mit írjon, mondá. A paraszok természetes bizalmatlansága mozogni kezdett Nicolasban. — A tollamba mondjia? ... kérdé. — Ugy? Hát írni való is van? — Persze, hogy van. Írást kell adnia arról, hogy átvette a gyermekét meg a pénzt. — Ez mar igaz. Lebon négyrét hajtott egy régi újságot, alája tette a bélyegek ívek s szől: — Hát halljuk ... Irom. Honorine a következő sorokat mondta tola. — »En alóltit nanteuil-le-haudoini lakos ezennel elismerem, hogy Honorine Lefebvre asszonytól, volt okleveles szülésznőtől, mint egy magán megneveztem nem akaró egyén megbízottjától a mai napon átvettem egy másodnapos leánygyermekét, Geneviève néven. — Ezennel kötelezem magamat, hogy a nevezett gyermeket úgy fogom tartani, mintha tulajdon magzatom volna, gondját viselem, illő nevelésben részesítem: e célra 50,000, szóval: ötvenezer frankot kapvám, mely összeg azonnal kizárólagos személyes tulajdonomná válik. — Fennevezett Honorine Lefebvre asszony határozottan kijelenté előttem, hogy a gyermek a törvény értelmében beiratott illetékes községe anyakönyvébe. — Kötelezem továbbá magamat, hogy a gyermeknek sohasem fogom megmondani, hogy nem én vagyok az alyja. ... Nicolas Lebon abbanhagyta az írást. — Van itt valami, mondá, — a mibe nem vagyok egészen belenyugodva. — Mi az? kérdé Honorine.

A FALU ORGONÁJA.

REGÉNY. Irta XAVIER DE MONTÉPIN. HETEDIK FEJEZET. melyből kitűnik, hogy a szerelmem nem csak boldonságra vezet, sőt még a halálra is. — Csak nem akar beállni kispapnak? — Furesz kispap lenne ...! Hogy állna rajta a reverenda. — Meg hogy illenek rá a tisztelendő cím ... — Már akármint van, Pommiar apó azt is észrevette, hogy minden vasárnap a templomban ajátoskodik. — Nyilván a plébános boldondította el ... — Eh, igyunk! Eljen szent Adorján! A vidám legények közt volt egy higgadtabb is, ki legőszintibb barátja volt Adriennek; az őt csodálkozásba ejtette barátja átváltozása; de a helyett, hogy ezért gyonyolta volna, inkább odát kereste. Ezt a fiatal embert, ki a katonai szolgálatból Algeriában kapott sebekkel és érdemjellel tért haza, Antoinenak hívták. Derék, jó beszédű ember volt, ki a katonaságot alatt sok tapasztalást és meglehetősen tanultságot szerzett, úgy hogy a fiatalabbak mindig tisztelettel hallgattak szavára, bár különben nem volt vagyonos ember. Az öreg Clavotval együtt ő volt a helység orákuluma. Mikor a túzóltócsapat szervezőkét őt egyhangúlag megválasztották kapitánynak, nem fogadta el a meztisztelést, mert — ugymond — Afrikában

A FALU ORGONÁJA.

REGÉNY. Irta XAVIER DE MONTÉPIN. HETEDIK FEJEZET. melyből kitűnik, hogy a szerelmem nem csak boldonságra vezet, sőt még a halálra is. — Csak nem akar beállni kispapnak? — Furesz kispap lenne ...! Hogy állna rajta a reverenda. — Meg hogy illenek rá a tisztelendő cím ... — Már akármint van, Pommiar apó azt is észrevette, hogy minden vasárnap a templomban ajátoskodik. — Nyilván a plébános boldondította el ... — Eh, igyunk! Eljen szent Adorján! A vidám legények közt volt egy higgadtabb is, ki legőszintibb barátja volt Adriennek; az őt csodálkozásba ejtette barátja átváltozása; de a helyett, hogy ezért gyonyolta volna, inkább odát kereste. Ezt a fiatal embert, ki a katonai szolgálatból Algeriában kapott sebekkel és érdemjellel tért haza, Antoinenak hívták. Derék, jó beszédű ember volt, ki a katonaságot alatt sok tapasztalást és meglehetősen tanultságot szerzett, úgy hogy a fiatalabbak mindig tisztelettel hallgattak szavára, bár különben nem volt vagyonos ember. Az öreg Clavotval együtt ő volt a helység orákuluma. Mikor a túzóltócsapat szervezőkét őt egyhangúlag megválasztották kapitánynak, nem fogadta el a meztisztelést, mert — ugymond — Afrikában

A FALU ORGONÁJA.

REGÉNY. Irta XAVIER DE MONTÉPIN. HETEDIK FEJEZET. melyből kitűnik, hogy a szerelmem nem csak boldonságra vezet, sőt még a halálra is. — Csak nem akar beállni kispapnak? — Furesz kispap lenne ...! Hogy állna rajta a reverenda. — Meg hogy illenek rá a tisztelendő cím ... — Már akármint van, Pommiar apó azt is észrevette, hogy minden vasárnap a templomban ajátoskodik. — Nyilván a plébános boldondította el ... — Eh, igyunk! Eljen szent Adorján! A vidám legények közt volt egy higgadtabb is, ki legőszintibb barátja volt Adriennek; az őt csodálkozásba ejtette barátja átváltozása; de a helyett, hogy ezért gyonyolta volna, inkább odát kereste. Ezt a fiatal embert, ki a katonai szolgálatból Algeriában kapott sebekkel és érdemjellel tért haza, Antoinenak hívták. Derék, jó beszédű ember volt, ki a katonaságot alatt sok tapasztalást és meglehetősen tanultságot szerzett, úgy hogy a fiatalabbak mindig tisztelettel hallgattak szavára, bár különben nem volt vagyonos ember. Az öreg Clavotval együtt ő volt a helység orákuluma. Mikor a túzóltócsapat szervezőkét őt egyhangúlag megválasztották kapitánynak, nem fogadta el a meztisztelést, mert — ugymond — Afrikában

A FALU ORGONÁJA.

REGÉNY. Irta XAVIER DE MONTÉPIN. HETEDIK FEJEZET. melyből kitűnik, hogy a szerelmem nem csak boldonságra vezet, sőt még a halálra is. — Csak nem akar beállni kispapnak? — Furesz kispap lenne ...! Hogy állna rajta a reverenda. — Meg hogy illenek rá a tisztelendő cím ... — Már akármint van, Pommiar apó azt is észrevette, hogy minden vasárnap a templomban ajátoskodik. — Nyilván a plébános boldondította el ... — Eh, igyunk! Eljen szent Adorján! A vidám legények közt volt egy higgadtabb is, ki legőszintibb barátja volt Adriennek; az őt csodálkozásba ejtette barátja átváltozása; de a helyett, hogy ezért gyonyolta volna, inkább odát kereste. Ezt a fiatal embert, ki a katonai szolgálatból Algeriában kapott sebekkel és érdemjellel tért haza, Antoinenak hívták. Derék, jó beszédű ember volt, ki a katonaságot alatt sok tapasztalást és meglehetősen tanultságot szerzett, úgy hogy a fiatalabbak mindig tisztelettel hallgattak szavára, bár különben nem volt vagyonos ember. Az öreg Clavotval együtt ő volt a helység orákuluma. Mikor a túzóltócsapat szervezőkét őt egyhangúlag megválasztották kapitánynak, nem fogadta el a meztisztelést, mert — ugymond — Afrikában

A budapesti áru- és értéktőzsde hivatalos árjegyzései november 30.

Table with columns for 'Faj', 'Iránzat', and 'Ár'. It lists various types of goods and their prices.

Table with columns for 'Faj', 'Iránzat', and 'Ár'. It lists various types of goods and their prices.

Table with columns for 'Faj', 'Iránzat', and 'Ár'. It lists various types of goods and their prices.

ÉRTÉKPAPIROK

Table listing various securities and bonds with columns for 'Faj', 'Ár', and 'Mennyiség'.

ÉRTÉKPAPIROK

Table listing various securities and bonds with columns for 'Faj', 'Ár', and 'Mennyiség'.

Table listing various securities and bonds with columns for 'Faj', 'Ár', and 'Mennyiség'.

Table listing various securities and bonds with columns for 'Faj', 'Ár', and 'Mennyiség'.

ÉRTÉKPAPIROK

Table listing various securities and bonds with columns for 'Faj', 'Ár', and 'Mennyiség'.

Bécsi tőzsde nov. 29.

Table listing various securities and bonds from the Vienna stock exchange.

ÉRTÉKPAPIROK

Table listing various securities and bonds.

ÉRTÉKPAPIROK

Table listing various securities and bonds.

ÉRTÉKPAPIROK

Table listing various securities and bonds.

ÉRTÉKPAPIROK

Table listing various securities and bonds.

ÉRTÉKPAPIROK

Table listing various securities and bonds.

Advertisement for 'LALORE VIRÁG-RIZSPOR' featuring a crown and decorative border.

Advertisement for 'ERVEN LUCAS BOLS AMSTERDAMBAN' with a logo and text.

Advertisement for 'KELETI J' featuring a map and text.

Advertisement for 'TANCSOS REZSÓ' with a decorative border.

Advertisement for 'Finom posztó-vegek' with a decorative border.

Advertisement for 'AZ ARCBŐR.' featuring a portrait of a man.

Advertisement for 'NINCSTOBBE TUDOBAJ!' with a portrait of a man.

Advertisement for 'FORRADALMAT' with a portrait of a man.

Advertisement for 'SARÁNYI BIZOMÁNYBUTOR-CSARNOKA' with a portrait of a man.

Advertisement for 'A FRANKLIN-TÁRSULAT' with a portrait of a man.

Advertisement for 'Fölötte fontos mindeneknek! FERNOLEND ST.'

Advertisement for 'HIRDETÉSEK' with a portrait of a man.

Advertisement for 'HIRDETÉSEK' with a portrait of a man.

Advertisement for 'HIRDETÉSEK' with a portrait of a man.

Advertisement for 'HIRDETÉSEK' with a portrait of a man.

Advertisement for 'Fölötte fontos mindeneknek! FERNOLEND ST.'

Advertisement for 'LALZKOVITS A FÉRRI NŐK' with a portrait of a woman.

Advertisement for 'HIRDETÉSEK' with a portrait of a man.

Advertisement for 'HIRDETÉSEK' with a portrait of a man.

Advertisement for 'HIRDETÉSEK' with a portrait of a man.

